

Kontakty z Mediami i
Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej KOMUNIKAT PRASOWY nr 131/11

Luksemburg, 1 grudnia 2011 r.

Wyrok w sprawach połączonych C-446/09 Koninklijke Philips Electronics NV / Lucheng Meijing Industrial Company Ltd, Far East Sourcing Ltd, Röhlig Hong Kong Ltd, Röhlig Belgium NV i C-495/09 Nokia Corporation / Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs przy udziale International Trademark Association

Trybunał określił przesłanki zajęcia przez organy celne państw członkowskich towarów – będących imitacją lub kopią produktów chronionych w Unii prawami własności intelektualnej – pochodzących z państw trzecich

W przypadku, gdy towary te znajdują się w składzie celnym lub są przedmiotem tranzytu w Unii, mogą być uznane za „towary podrobione” lub „towary pirackie”, jeżeli wykazano, że są one przeznaczone do wprowadzenia do obrotu w Unii

Dwie rozstrzygane sprawy dotyczą wykładni przepisów Unii odnoszących się do działań, jakie powinny podjąć organy celne mające do czynienia z ewentualnym naruszeniem praw własności intelektualnej w przypadku pochodzących z państw trzecich towarów objętych procedurą tranzytu zewnętrznego i składu celnego na terytorium Unii. Te procedury zawieszające pozwalają, aby towary niewspółnotowe nie zostały objęte należnościami celnymi przywozowymi i innymi opłatami ani środkami polityki handlowej.

Okoliczności faktyczne w sprawie C-446/09

W 2002 r. belgijskie organy celne dokonały kontroli przesyłki (o nieokreślonym przeznaczeniu), składowanej w porcie w Antwerpii (Belgia), zawierającej elektryczne maszynki do golenia pochodzące z Szanghaju (Chiny) i przypominające niektóre wzory maszynek do golenia Philips. Wzory te są chronione na mocy rejestracji przyznających spółce Philips prawo wyłączne w dziedzinie własności intelektualnej w wielu państwach, w tym w Belgii. Podejrzewając, że chodziło o „towary pirackie”, organy celne dokonały ich zajęcia.

Przed rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (sądem pierwszej instancji w Antwerpii) spółka Philips wszczęła postępowanie przeciwko spółkom Lucheng, Far East Sourcing oraz Röhlig, biorącym udział w wytwarzaniu, sprzedaży i transporcie tych maszynek. Philips zażądała w szczególności stwierdzenia, że przedsiębiorstwa te naruszyły wyłączne prawo, jakie posiada ona w odniesieniu do tych wzorów. Zażądała również zasądzenia na jej rzecz odszkodowania oraz zniszczenia zajętych towarów.

Okoliczności faktyczne w sprawie C-495/09

W lipcu 2008 r. organy celne Zjednoczonego Królestwa (HM Revenue & Customs, „HMRC”) dokonały kontroli partii towarów – telefonów komórkowych i akcesoriów do nich – w porcie lotniczym Heathrow w Londynie (Zjednoczone Królestwo), pochodzących z Hong Kongu (Chiny), a których państwem przeznaczenia była Kolumbia. Towary te posiadały oznaczenie identyczne ze znakiem towarowym Nokia. HERC, podejrzewając, że chodzi o produkty będące imitacją, przekazały próbki spółce Nokia, która potwierdziła, że chodzi w istocie o imitację i złożyła wniosek o zajęcie tej przesyłki.

Wniosek ten nie został przez HMRC uwzględniony z uwagi na fakt, że towary będące przedmiotem tranzytu z państwa trzeciego do innego państwa trzeciego nie mogą być uznane za „towary podrobione” w rozumieniu prawa Unii i nie mogą zatem podlegać zajęciu. Spółka Nokia zakwestionowała tę odmowę zajęcia przed sądem Zjednoczonego Królestwa.

W przedłożonych pytaniach prejudycjalnych rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen oraz Court of Appeal (England & Wales), Civil Division zwróciły się do Trybunału Sprawiedliwości o rozstrzygnięcie kwestii, czy towary pochodzące z państw trzecich, objęte tranzytem lub umieszczone w składzie celnym na terytorium Unii, mogą być uznane za „towary podrobione” lub „towary pirackie” w rozumieniu prawa Unii wyłącznie z uwagi na fakt, że zostały wprowadzone na obszar celny Unii, lecz nie zostały na tym obszarze wprowadzone do obrotu.

W wydanym dzisiaj Trybunał zbadał w pierwszej kolejności przesłanki tymczasowego zajęcia towarów objętych procedurą zawieszającą. Trybunał przypomniał, że towary pochodzące z państw trzecich, objęte zawieszającą procedurą celną, nie mogą naruszać praw własności intelektualnej znajdujących zastosowanie w Unii, wyłącznie z uwagi na fakt objęcia ich tą procedurą. **Może natomiast dojść do naruszenia wskazanych praw, jeżeli w czasie objęcia ich procedurą zawieszającą na obszarze celnym Unii, a nawet przed ich wwozem na ten obszar, towary pochodzące z państw trzecich są przedmiotem czynności handlowej, skierowanej do konsumentów w Unii, takiej jak sprzedaż, oferta sprzedaży lub reklama.**

Oprócz takiej czynności handlowej, inne okoliczności również mogą prowadzić do tymczasowego zajęcia przez organy celne państw członkowskich. W związku z tym, **organ celny, który stwierdził, że w składzie lub w transzycie znajdują się towary stanowiące imitację lub kopię produktu chronionego w Unii prawem własności intelektualnej, może w uzasadniony sposób podjąć działania, jeżeli dysponuje on poszlakami, zgodnie z którymi podmiot lub podmioty biorące udział w wytwarzaniu, spedycji lub dystrybucji towarów, pomimo iż nie przystąpiły jeszcze do skierowania tych towarów do konsumentów w Unii, zamierzają właśnie to zrobić lub ukrywają swoje zamiary handlowe.**

Do poszlak tych można w szczególności zaliczyć: fakt, że nie zostało zgłoszone przeznaczenie towarów, podczas gdy zawieszająca procedura celna, o której zastosowanie wniesiono wymaga takiego zgłoszenia; brak szczegółowych lub wiarygodnych informacji co do tożsamości lub adresu producenta lub nadawcy towarów; brak współpracy z organami celnymi bądź też ujawnienie dokumentów lub korespondencji dotyczących tych towarów, które pozwalają przyjąć, że może nastąpić skierowanie ich do konsumentów w Unii. **Takie podejrzenie musi w każdym razie wynikać z okoliczności danej sprawy.**

Trybunał, w drugiej kolejności, określił elementy, którymi powinny dysponować właściwe organy w celu dokonania kontroli, czy zajęte już towary naruszają prawa własności intelektualnej Unii. Trybunał uznał zatem, że towary, w odniesieniu do których **nie wykazano, po przeprowadzeniu badania co do istoty, że są przeznaczone do wprowadzenia do obrotu w Unii, nie mogą być uznane za „towary podrobione” i „towary pirackie”.**

Zaistnienie niektórych okoliczności pozwala na wykazanie takiego naruszenia, to jest, w szczególności: sprzedaż towarów klientowi w Unii, oferta sprzedaży lub reklama skierowana do konsumentów w Unii bądź też dokumenty lub korespondencja dotyczące tych towarów, z których wynika, że możliwe jest ich skierowanie do konsumentów w Unii.

Wreszcie, Trybunał stwierdził, że wobec braku dowodu naruszenia prawa własności intelektualnej, towary objęte procedurą zawieszającą w Unii mogą, stosownie do okoliczności, zostać zajęte w innych przypadkach przewidzianych w kodeksie celnym Unii, jak w przypadku, gdy dane towary stanowią zagrożenie dla zdrowia i bezpieczeństwa.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku znajduje się na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793